

Fortrydelsesret ved salg af domænenavne

Jan Trzaskowski

Formålet med dette notat er, at fastslå, hvorvidt en erhvervsdrivende skal give fortrydelsesret efter lov om visse forbrugerftaler, i forbindelse med salg af domænenavne over Internettet. Konklusionen er, at der som udgangspunkt skal gives fortrydelsesret i overensstemmelse med lov om visse forbrugerftaler ved salg af domæneregistreringer over Internettet.

Salg af domænenavn

Når en virksomhed eller en forbruger "køber" et domænenavn, er der ikke tale om en erhvervelse af det pågældende domænenavnet. Der er derimod tale om, at kunden erhverver en ret til at få domænenavnet i brug på Internettet, idet internet trafik til det pågældende domænenavne herefter delegeres til en nærmere fastsat IP adresse. Aftalen indgås ikke direkte med den ansvarlige hostmaster, men med en selvstændig virksomhed, der påtager sig at foretage den endelige registrering.

Lov om visse forbrugerftaler

Forbrugerftalelovens regler om fortrydelsesret finder anvendelse i forbindelse med aftaler om fjernsalg mellem forbrugere og erhvervsdrivende. Som fjernsalg betegnes aftale om køb af varer, om tjenesteydelser eller om løbende levering af varer eller tjenesteydelser, når aftalen indgås ved brug af fjernkommunikation og uden, at parterne mødes, og indgås som led i et system for fjernsalg, som drives af den erhvervsdrivende. Ved fjernkommunikation forstås enhver kommunikation, der foregår, uden at forbrugeren og den erhvervsdrivende mødes fysisk. Det følgende omhandler den situation, at en domæneregistrering forgår online.

Der findes i loven en række undtagelser til fortrydelsesretten. Bl.a. vedrørende finansielle tjenesteydelser, fødevarer etc. Det følger endvidere af loven, at reglerne om fortrydelsesret ikke gælder for aftale, der indgås ved hjælp af vareautomater eller lignende automater eller fra automatiserede forretningslokaler. Det fremgår dog af bemærkningerne, at der her tænkes på fysiske automatiserede forretningslokaler, og således ikke et elektronisk automatiseret forretningslokale.

Fortrydelsesretten var oprindeligt kun gældende for salg af varer, men er ved implementeringen af fjernsalgsdirektivet blevet udvidet til også at omfatte tjenesteydelser. Der er således som udgangspunkt 14 dages fortrydelsesret ved fjernsalg af både varer og tjenesteydelser. Det fremgår ikke af fjernsalgsdirektivet eller lovforarbejderne, hvad der skal forstås ved henholdsvis

varer og tjenesteydelser. Man har dog i forarbejderne til loven fastslået, at hensigten har været at omfatte alle fjernsalg, og at tjenesteydelser er alt, hvad der ikke er en fysisk løsørengstand.

Registrering af et domænenavn må betragtes som en tjenesteydelse, der gå ud på at virksomheden registrerer det pågældende domænenavn hos hostmasteren således at trafikken til et bestemt domænenavn delegeres til et bestemt IP nummer. Der er således også 14 dages fortrydelsesret ved salg af domænenavne, hvis aftalen indgås med en forbruger ved fjernsalg, fx via Internettet. Desuden skal der i den forbindelse gives oplysning om fortrydelsesretten i overensstemmelse med loven.

Det er den virksomhed, der indgår en aftalen med forbrugeren, der skal give oplysninger om fortrydelsesretten. Det er også over for denne virksomhed, forbrugeren vil kunne gøre fortrydelsesretten gældende. Det er ikke afgørende for retsforholdet mellem virksomheden og forbrugeren, at virksomhedens opfyldelse af aftalen afhænger af hostmasteren mulighed for at levere. Således vil en mangel i forbindelse med selve registreringen også skulle gøres gældende over for virksomheden og ikke over for hostmasteren.

Fortrydelsesretten for tjenesteydelser skal udnyttes senest 14 dage efter det seneste af følgende tidspunkter:

- den dag, forbrugeren modtog underretning om, at aftalen var indgået, eller
- den dag, forbrugeren modtog oplysninger om fortrydelsesretten mv. i overensstemmelse med reglerne i forbrugeraftaleloven.

Hvis ikke der er givet oplysninger om fortrydelsesret i overensstemmelse med lov om visse forbrugeraftaler, udløber fristen senest 3 måneder efter den dag, forbrugeren modtog underretning om, at aftalen var indgået.

Ved fjernsalg af tjenesteydelser løber fortrydelsesretten kun indtil udførelsen, fremstillingen eller tilpasningen begynder, når forbrugeren forinden har givet samtykke til, at den erhvervsdrivende kunne begynde udførelsen m.v. inden fortrydelsesfristens udløb. Det må være afgørende, hvornår virksomheden rent faktisk foretager de nødvendige skridt for gennemførelsen af registreringen. Det kan diskuteres, hvilke krav der stilles til et sådan samtykke. Det kan ikke udelukkes, at et sådan samtykke skal indeholde en klar besked om, at forbrugeren afskæres muligheden for at udnytte en fortrydelsesret.

Når salg af domænenavne er omfattet af forbrugeraftalelovens regler om fortrydelse, stilles der en række krav til oplysninger, der skal gives forud for aftaleindgåelsen, samt en række oplysninger, der skal gives efter, der er indgået en fjernsalgsaftale. For aftaler, som fx salg af domænenavne, der løber i mere end et år eller på ubestemt tid, skal der desuden gives oplysninger om vilkårene for opsigelse af aftalen.

Konklusion

På denne baggrund kan det konkluderes, at der ved online domæneregistrering som udgangspunkt skal gives 14 dages fortrydelsesret, hvis aftalen indgås med en forbruger. Der skal ligeledes i forbindelse med aftaleindgåelsen og efterfølgende gives en række oplysninger til forbrugeren. Hvis ikke der gives de nødvendige oplysninger, gælder fortrydelsesretten i 3 måneder. Det kan

konkret aftales, at ydelsen leveres på et tidligere tidspunkt, hvorved fortrydelsesfristen afbrydes. Et sådan samtykke kan næppe gives stiltiende, og det skal formentlig i forbindelse med indhentelse af samtykke oplyses om, at forbrugeren samtidig mister sin fortrydelsesret.